

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

חגיגה - כ"ו

1. ההיתר שהקדרים נאמנים הוא רק בכלי חרס דקין שאי אפשר בלעדיהם ונחשב גזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה. כמה הן דקין?
 ריש לקיש - שניטלין בידו אחת. לר' יוחנן - אפי' שאין ניטלין בידו אחת.
 ועוד נחלקו - לריש לקיש על מלאין בחולין לא נאמנין, שהרי המשקין מטמאין את הכלים מדרבנן. ורבי יוחנן אמר אפי' מלאים ואפילו כשסודרו מונח בכלי. ואע"פ שהמשקין שבתוכו טמאין, אל תתמה, שהרי מצינו באהלות - כד עץ מלא משקין מונח בעליה וקדירה של חרס חוצצת מהטומאה לעליה. ומ"מ הכלי טמא והמשקין טהורין.
2. עמי ארצות גבאים מטעם המלך לגבות מיסים שנכנסו לבית נאמנין לומר לא נגענו בכלים אלו [לקודש אבל לא לתרומה] מתי אינם נאמנין?
 אם יש נכרי עמהן נאמנין לומר לא נכנסנו, אבל אין נאמנים לומר נכנסנו אבל לא נגענו.
 והטעם - חד אמר אימת נכרי עליהן ומחפשים היטב ובודאי נגעו בהכל. וחד אמר אימת מלכות. והנפק"מ בנכרי שאינו חשוב שרק יכול להלשין.
3. וכן הגנבים שהחזירו את הכלים נאמנים לומר לא נגענו. באיזה אופן מדובר?
 כשעשו תשובה ולא ישקרו. אבל אם לא עשו תשובה כל מקום דריסת רגלי הגנבים הכלים טמאים.
4. בירושלים נאמנין על כלי חרס גסין לקודש, מה הטעם שהתירו לקנות גסין בירושלים ודקין אף ממדיעני?
 כיון שאין עושים כבשונות בירושלים, ומוכרחים לקנותם מעמי הארץ.
 בשעת הרגל נאמנים על טהרת התרומה. המקור - 'ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים' הכתוב עשאן כולן חברים.
5. חבר הפותח חביתו למכור יין בירושלים ברגל. ר' יהודה - יגמור לאחר הרגל. וחכ"א לא יגמור - שלמפרע נטמא מע"ה שנגעו בה. מה נסתפקו בזה?
 האם יכול להניח לרגל אחר ולמוכרו, שהרי עד עתה התרנו לו. ופשט אחד האמוראים שעד עכשיו ברגל התורה טהרה אבל כעת טמאה היא למפרע. והגמרא רצתה לתלות זאת במחלוקת תנאים ונדחה.
6. משעבר הרגל, הכהנים מטבילין הכלים שבמקדש לטהר העזרה, שנטמאת למפרע מטומאת עמי הארצות. באיזה אופן לא מטבילים מיד למחרת?
 כשנגמר הרגל בליל ששי, מפני כבוד השבת ומטהרים לאחר השבת. לרבי יהודה אף כשנגמר בליל חמישי כיון שעסוקים בהוצאת הדשן שהצטבר עוד שנינו - כל הכלים שהיו במקדש יש להם שניים ושלישים במקומם עד שיטהרו.
 כל הכלים שהיו במקדש טעונין טבילה מפני טומאת הרגל חוץ ממזבח הזהב ומזבח הנחשת. לר"א מפני שהן כקרקע ולחכמים מפני שהן מצופין.
7. כיון שא"א להטביל את השולחן היו אומרים הכהנים לע"ה הזהרו שלא תגעו בשולחן, בברייתא נאמר אף על מנורה, מדוע למשנתנו לא אמרו על מנורה?
 שלחן כתוב בו 'תמיד' וא"א לסלקו, אבל במנורה לא כתוב 'תמיד' ומה שכתוב ואת המנורה נכח השולחן אי"ז לדמותה בזה, אלא רק לקבוע לה מקום.
8. מה הטעם שהשולחן נטמא הרי הוא כלי עץ העשוי לנחת הוא ואינו נטמא - שהרי רק דבר שהוא כשק שמיטלטל מלא וריקם נטמא?
 שולחן גם מיטלטל מלא וריקם כדאמר ריש לקיש 'על השולחן הטהור' משמע שהוא יכול להטמאות, ואינו כלי עץ העשוי לנחת. כיון שהיו מגביהין אותו ומראין בו לעולי רגלים לחם הפנים ואומרים להם ראו חיתבתם לפני המקום, אותו חום בסידורו קיים בסילוקו - 'לשום לחם חום ביום הלקחו'.
9. מדוע לא אמרו שהטעם שהשולחן נטמא הוא משום הציפוי זהב כמו ששינו שולחן שחיפהו בשיש אם נשאר בהם מקום הנחת כוסות, ולר' יהודה - מקום הנחת החתיכות, מקבל את דין הציפוי ונחשב כשיש, א"כ גם כאן יחשב כזהב משום הציפוי?
 אין לתרץ שעצי שטים חשובים ולא מתבטלים לציפוי, כיון שתירוץ זה אכן כדעת ריש לקיש. אבל לרבי יוחנן אפילו כלים חשובים מתבטלים. ואין לתרץ שציפוי שאינו מחובר במסמרים אינו בטל כיון שרבי יוחנן פסק שבטל אף בציפוי עומד [וכן אפילו כשאינו חופה את לבזבזו - המסגרת] אלא התירוץ כיון שהתורה קראה לו 'עץ' אינו מתבטל לציפוי.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)